16/05/2019

Άλλο το κόμπλεξ, άλλο η ταπείνωση, άλλο η μελαγχολία

/ Ορθόδοξες Προβολές

Μού έλεγε ο Γέροντας μιά μέρα: «Ο χριστιανός πρέπει να αποφεύγει την αρρωστημένη θρησκευτικότητα: τόσο το αίσθημα ανωτερότητος για την αρετή του, όσο και το αίσθημα κατωτερότητος για την αμαρτωλότητά του.

Άλλο πράγμα είναι το κόμπλεξ και άλλο η ταπείνωση· άλλο η μελαγχολία και άλλο η μετάνοια. Με επισκέφθηκε κάποτε ένας κοσμικός ψυχίατρος και μου κατηγόρησε τον Χριστιανισμό, διότι, όπως είπε, δημιουργεί ενοχές και μελαγχολία.

Του απάντησα: Παραδέχομαι ότι μερικοί χριστιανοί, από σφάλματα δικά τους ή άλλων, παγιδεύονται στην αρρώστια των ενοχών, αλλά κι εσύ πρέπει να παραδεχθείς ότι οι κοσμικοί παγιδεύονται σε μιά χειρότερη αρρώστια, την υπερηφάνεια.

Και οι μέν θρησκευτικές ενοχές, κοντά στον Χριστό, φεύγουν με την μετάνοια και την εξομολόγηση, η υπερηφάνεια όμως των κοσμικών, που ζούν μακριά από τον Χριστό, δεν φεύγει».

Μέ τις τοποθετήσεις αυτές του Γέροντα, ξεκαθάριζαν μέσα μου μερικές απορίες που είχα, αναφορικά με ψυχολογικά προβλήματα της χριστιανικής ζωής.

Αντιλαμβανόμουν ότι ο Γέροντας ήθελε να αποφεύγουμε την υπερηφάνεια, την μεταμφιεσμένη σε αυτοδικαίωση «χριστιανικού» φαρισαϊσμού ή σε αυτοκαταδίκη «χριστιανικής» περιδεούς συνειδήσεως. Έβλεπα ότι η θρασύτητα των

αισθανομένων ως «καθαρών» και η δειλία των αισθανομένων ως «ενόχων» δε διαφέρουν ουσιαστικά, ότι είναι δύο όψεις του αυτού νομίσματος, της υπερηφάνειας.

Διότι ο αληθινά πιστός χριστιανός ελευθερώνεται από την ενοχή με την εξομολόγηση και την άφεση και χαίρει στην ελευθερία αυτή που του χάρισε ο Χριστός• γνωρίζοντας δε ότι αυτό είναι δώρο Θεού, ευγνωμονεί και δεν υπερφρονεί.

Είναι καθαρός διά του αίματος του Χριστού και όχι από δικό του κατόρθωμα. Έτσι, χαίρει και ευχαριστεί και δεν υπερηφανεύεται και επί πλέον βλέπει και όλους τους άλλους δυνάμει καλούς διά του αίματος του Χριστού.

Από το βιβλίο “Ανθολόγιο Συμβουλών Γέροντος Πορφυρίου”